

Arrest

nr. 198 290 van 22 januari 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. GELEYN
Berckmansstraat 104
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. SMEKENS *loco* advocaat F. GELEYN en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 16 augustus 2015 België is binnengekomen, diende op 17 augustus 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 30 augustus 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekend schrijven van 30 augustus 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 17/08/2015
Overdracht CGVS: 13/11/2015*

U werd gehoord op 20 juni 2016 van 14 uur 15 tot 18 uur 20 op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen, in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, Meester Taymans loco meester Geleyn, was gedurende het volledige gehoor aanwezig. U werd een tweede maal gehoord op 21 juni 2017, eveneens in het bijzijn van een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat meester Docquir loco meester Geleyn was gedurende het volledige gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Mogadishu. U behoort tevens tot de sheikhal clan.

In 1990, toen u acht jaar was, ontvluchtte u Somalië wegens de burgeroorlog. U werd meegenomen door een buurvrouw naar Egypte. Door de onderdrukking waaraan Somalische vluchtelingen in Egypte blootgesteld worden en vanwege een huurconflict met uw huurbaas vreesde u dat u opgepakt zou worden. Daardoor verliet u in 2015 Egypte en vertrok u naar Europa.

In 2011 hoorde u van uw vader dat hij problemen in Somalië had gehad. Uw vader, die een rechter was bij, had twee Al-Shabaabstrijders veroordeeld. Als gevolg hiervan werd hij bedreigd en aangevallen door Al-Shabaab. Uw vader contacteerde u in 2011 en zei u dat u nooit meer mocht terugkeren naar Somalië.

U verliet Egypte op 25 juli 2015 en kwam aan in België op 16 augustus 2015. U vroeg op 17 augustus 2015 asiel aan.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Ten eerste kan geen geloof gehecht worden aan uw bewering een Somalische vluchteling in Egypte te zijn.

Zo kunt u nauwelijks iets vertellen over het incident waardoor u Somalië ontvluchtte. U verklaart samen met een buurvrouw gevlucht te zijn omwille van de burgeroorlog (CGVS II gehoorverslag, p. 3). Gevraagd naar wat er precies gebeurde antwoordt u: 'De oorlog was begonnen, iedereen begon weg te rennen, die vrouw heeft me meegenomen' (CGVS II, p. 4). Ook zegt u dat het gebeurde dicht bij uw huis (CGVS II, p. 4). U kunt echter niet vertellen wat er nu precies gebeurd was, noch kunt u meer details geven. U zegt dat u werd meegenomen door een buurvrouw naar Egypte. Gevraagd waarom de buurvrouw u niet gewoon terug bracht naar uw familie moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS II, p. 4). U weet niet of de buurvrouw een afspraak had met uw familie om u mee te nemen naar Egypte. U hebt daar volgens u ook nooit naar gevraagd in de 25 jaar dat u in Egypte woonde (CGVS II, p. 4-5). Dit is zeer opmerkelijk aangezien u verklaarde opgevoed te zijn geweest door die buurvrouw in Egypte (CGVS II, p. 4-5). Het is dan ook ongeloofwaardig dat u niet meer informatie aan uw buurvrouw zou vragen over wat er precies gebeurd was waardoor ze moesten vluchten en of uw familie daarvan op de hoogte was. Later in het gehoor zegt u dat uw vader u in 2011 zei dat de buurvrouw familie van u was en dat u niet bang hoefde te zijn. Hij zei u echter niets over waarom u met haar mee ging naar Egypte (CGVS II, p. 11).

In Egypte kreeg u een vluchtelingenstatus. Hoewel u kunt vertellen welke kleur het vluchtelingenboekje had en hoe lang het geldig was vooraleer u het moest laten vernieuwen, blijkt u niet te weten waarom u een vluchtelingenstatus werd toegekend (CGVS II, p. 6). U weet ook niets over uw asielprocedure omdat u naar eigen zeggen op dat moment te jong was en uw buurvrouw dat allemaal regelde (CGVS II, p. 8). Dit verklaart echter niet waarom u niet op latere leeftijd u daarvan op de hoogte hebt gesteld. Logischerwijs mag men immers verwachten dat u een interesse zou hebben in uw eigen asioldossier. Aangezien u niet kunt vertellen hoe uw eigen asielprocedure verlopen is wordt u gevraagd hoe de procedure eruit ziet voor niet aangekomen vluchtelingen. U had immers verklaard dat er in de jaren na uw aankomst veel Somaliërs naar Egypte gekomen zijn (CGVS II, p. 8).

Hierop zegt u echter dat u zich niet bemoeide met andermans privéleven en dat u gewoon weet dat nieuwe asielzoekers naar het kantoor van de VN moesten gaan met hun documenten (CGVS II, p. 8).

Alhoewel u verklaart dat er veel nieuwe Somalische vluchtelingen zijn aangekomen nadat u zich in Egypte vestigde kunt u niet zeggen van welke delen in Somalië deze vluchtelingen afkomstig waren. Hiernaar gevraagd antwoordt u 'het zuiden van Juba gedeelte, district' om vervolgens te zeggen dat u het niet weet en dat u dat niet vroeg aan mensen (CGVS II, p. 9).

Aangezien u verklaart altijd in buurten met veel Somaliërs gewoond te hebben wordt u gevraagd om wat voorbeelden te geven van Somalische vluchtelingen en de plaatsen waar ze vandaan kwamen in Somalië. U slaagt er echter niet in ook maar één voorbeeld te geven. U zegt dat u nooit vroeg waar mensen vandaan kwamen en dat het voor u voldoende was als iemand Somalisch sprak (CGVS II, p. 9). Wanneer u wordt gevraagd of u van geen enkele Somalische vluchteling die u kende in Egypte kunt zeggen waar hij/zij vandaan kwam in Somalië zegt u: 'Mogadishu en Somalië, dat is alles wat ik weet' (CGVS II, p. 9).

Gevraagd of Somalische vluchtelingen ooit verhalen vertelden over hun leven in Somalië of de redenen waarvoor ze gevlucht zijn moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven. U zegt u enkel uw vrienden kende en niet vele contact had met anderen en hen zeker geen vragen stelde (CGVS II, p. 9). Wanneer u wordt geconfronteerd met het feit dat het ongeloofwaardig is dat u in een buurt woonde met veel Somalische vluchtelingen maar dat u nooit met hen praatte over Somalië antwoordt u: 'ik ken de reden waarom ik weg ben gegaan en ook de reden waarom mijn vrienden weg zijn gegaan uit Somalië en dat was de oorlog' (CGVS II, p. 9). Later in het gehoor wordt nog eens teruggekomen over waarover mensen in de Somalische gemeenschap praatte als ze het over Somalië hadden (CGVS II, p. 13). U vertelt dat ze het hadden over verkiezingen en wat er die dag gebeurde. Gevraagd om hier wat specifieke voorbeelden van te geven zegt u dat ze het hadden verkiezingen, over de Ethiopiërs die weggingen en Al-Shabaab die werd weggedreven. U kunt echter geen meer voorbeelden geven of dieper ingaan op de voorbeelden die u noemt (CGVS II, p. 13). Gevraagd naar welke clans allemaal woonden in de Somalische gemeenschap kunt u enkel Murursade en Habargedir als voorbeeld geven (CGVS II, p. 18).

U zegt dat de Somalische gemeenschap in Egypte de Somalische nationale feestdag vierde op 1 juli (CGVS II, p. 14). U zegt terecht dat op de eerste juli de onafhankelijkheid van Somalië wordt herdacht. U kunt echter niet de specifieke gebeurtenis vertellen die dan wordt herdacht, namelijk de samenvoeging van Brits Somaliland en Italiaans Somaliland in 1960. Aangezien u zegt dat er die dag speeches waren van ondermeer de Somalische ambassadeur in Egypte mag verwacht worden dat de specifieke gebeurtenis die wordt herdacht ook ter sprake zou komen (CGVS II, p. 14). Verder zegt u dat er geen enkel ander feest was die werd gevierd door de Somalische gemeenschap in Cairo (CGVS II, p. 14). U blijkt ook geen enkel voorbeeld te kunnen geven van leiderfiguren of bekende figuren binnen de Somalische gemeenschap in Cairo (CGVS II, p. 17). U weet ook niet of er ooit, in de 25 jaar dat u daar woonde, ooit Somaliërs zijn teruggekeerd naar Somalië (CGVS II, p. 19). Uw verklaringen hieromtrent stromen op geen enkele manier met wat kan verwacht worden van een Somalische vluchteling die 25 jaar in Cairo heeft gewoond en naar eigen zeggen altijd in buurten heeft gewoond waar veel andere Somaliërs woonden (CGVS II, p. 6).

Er wordt u gevraagd om te vertellen over uw leven als Somalische vluchteling in Egypte, wie u zag, waar u heen ging, wat u deed. U vertelt dat u na uw werk Playstation ging spelen bij een vriend (CGVS II, p. 16). Gevraagd wat u nog deed naast u werk zegt u dat u thuis was, op het werk of bij vrienden (CGVS II, p. 16). Wanneer u wordt aangespoord toch wat meer te vertellen over al die jaren dat u in Egypte hebt gewoond zegt u dat u vroeger op school zat en later vrijheid had om andere steden te bezoeken (CGVS II, p. 16). Hierna zwijgt u. Het is ongeloofwaardig dat u niet waar kunt vertellen over uw leven als vluchteling in Egypte. Er wordt u nochtans duidelijk gevraagd om te vertellen over wat u deed, waar u met wie u omging. U blijkt hier echter nauwelijks een antwoord op te kunnen geven.

U verklaart ook dat u werd gediscrimineerd in Egypte. Gevraagd om hier wat dieper op in te gaan zegt u dat je niet naar school mag en niet mag werken daar. Ook worden mensen soms bestolen door de politie. U haalt ook een huurconflict aan met uw huurbaas in Cairo (CGVS II, p. 16). Gevraagd naar specifieke voorbeelden van discriminatie die u hebt meegemaakt zegt u dat u werd gearresteerd en dat ze u mishandelden in het politiekantoor. Gevraagd naar meer voorbeelden zegt u dat u twee maal werd gearresteerd voor dingen die u niet had gedaan. Daarna spreekt u over de algemene situatie voor Somalische vluchtelingen, dat er geen rechten beschikbaar zijn (CGVS II, p. 17). Wanneer u nogmaals wordt gevraagd om, los van uw twee arrestaties, te vertellen over discriminaties die u ofwel zelf hebt meegemaakt ofwel over hebt gehoord van anderen zegt u dat u elke dag werd uitgescholden.

U kunt geen specifieke voorbeelden geven, noch kunt u voorbeelden geven van feiten die andere mensen overkomen zijn (CGVS II, p. 17). Er mag echter verwacht worden dat u hier wel in staat zou zijn na 25 jaar in Cairo gewoond te hebben als Somalische vluchteling.

Gevraagd of de immigratie-wetgeving in Egypte ooit veranderde toen u daar woonde kunt u geen antwoord geven. U zegt wel dat mensen die er 15 jaar verblijven het recht hebben om de nationaliteit aan te vragen (CGVS II, p. 20). U hebt dit echter nooit gedaan. Gevraagd waarom niet zegt u dat u niet wist waar u moest beginnen (CGVS II, p. 20). Het is niet duidelijk waarom u nooit de Egyptische nationaliteit zou hebben aangevraagd, te meer aangezien u verschillende malen tijdens het gehoor zegt dat Somalische vluchtelingen weinig tot geen rechten hebben in Egypte.

Ten tweede vertoont uw kennis over Somalië ernstige gebreken.

Zo zegt u dat uw buurvrouw, die u opvoedde in Egypte, u nooit iets zei over Somalië. U zegt dat ze u enkel uw clan aanleerde en verder niets (CGVS II, p. 10). Gevraagd wat ze u dan vertelde over uw clan, zegt u dat ze uw clan noemde, vertelde dat uw vader een goede mens was, en dat mensen van uw clan goede mensen zijn (CGVS II, p. 11). U weet niet wat de oorzaak was van de burgeroorlog, u kunt gewoon zeggen dat er burgeroorlog was (CGVS II, p. 12). Gevraagd of u weet wat er allemaal gebeurd is in de Somalische geschiedenis na de burgeroorlog blijkt u ook weinig te kunnen vertellen. U zegt dat er nog altijd oorlog is, nu met Al-Shabaab, en dat pogingen om de vrede te herstellen mislukken. U vermeldt ook Ethiopië en de Islamitische rechtbanken, zonder verdere uitleg (CGVS II, p. 13). U kent de huidige en vorige president maar moet een antwoord schuldig blijven wanneer u wordt gevraagd achter andere bekende Somaliërs (CGVS II, p. 13).

Uw kennis met betrekking tot uw familie roept ook vragen op. Naast het feit dat u niet weet waarom u door de buurvrouw mee naar Egypte werd genomen en of uw familie daarvan op de hoogte was, blijkt ook dat u niet weet of u ooms of tantes had in Somalië (CGVS II, p. 12). U zegt dat niemand u dit vertelde. Nochtans was u op het moment van uw vertrek acht jaar, een leeftijd waarop iemand zich bewust zou moeten zijn van de leden van zijn familie. De buurvrouw zei u ook nooit iets over uw ouders of hoe ze hen kende. Ze zei enkel dat uw vader een sheikh was en niets meer (CGVS II, p. 12).

Ten derde blijkt u nauwelijks informatie te hebben over de redenen dat u niet zou kunnen terugkeren naar Mogadishu.

U claimt dat uw vader een rechter is bij Ahla Sunna Waljama. U weet echter nauwelijks wat dit is. U zegt dat het meestal soennieten zijn die tegen de terroristen vechten. Meer kunt u hierover niet vertellen (CGVS I, p. 18). Nochtans mag verwacht worden dat u hier wel wat meer informatie over zou hebben gezien de functie van uw vader.

U verklaart daarnaast dat uw buurvrouw u in 2011 in contact bracht met uw vader, die waarschuwde niet terug te keren naar Mogadishu. 2011 was de eerste keer sinds uw vertrek dat u opnieuw in contact stond met uw vader. Het is zeer opmerkelijk dat u 21 jaar in Egypte hebt gewoond zonder contact te hebben met uw vader terwijl de buurvrouw die voor u zorgde gedurende die tijd blijkbaar wel de mogelijkheid had met hem contact op te nemen aangezien ze dat voor u doet in 2011. Het is niet duidelijk waarom zij u dan niet vroeger met uw vader in contact bracht, of waarom u daar nooit naar vroeg. Het is tevens zeer toevallig dat zij u in contact brengt met uw vader, op uw verzoek, net op het moment dat uw vader problemen gehad heeft in Mogadishu, waardoor u er niet meer zou kunnen terugkeren (CGVS I, p. 20).

U verklaart dat uw vader verschillende malen werd aangevallen bij zijn huis door Al-Shabaab uit wraak. Meer informatie hebt u hier echter niet over (CGVS I, p. 18). Ook hebt u geen informatie over die twee mannen die uw vader zou berecht hebben (CGVS I, p. 17-18).

Ook spreken uw verklaringen tijdens het gehoor uw verklaringen bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) tegen. U zei bij DVZ inderdaad dat uw vader u in 2011 aanmaande niet terug te keren naar Somalië omdat er mogelijk iemand wraak op u zou willen nemen. Bij DVZ zei u echter ook dat uw vader u niet vertelde waarom mensen wraak op u zouden willen nemen (DVZ vragenlijst, vraag 5). Geconfronteerd hiermee zegt u dat u het bij DVZ kort moest houden (CGVS I, p. 15). Dit is echter geen afdoend argument om te verklaren waarom u bij DVZ zou zeggen dat u niet weet waarom u niet naar Somalië kan terugkeren terwijl u bij het CGVS dit wel blijkt te weten.

Ten vierde dient te worden opgemerkt dat u geen enkel document indient ter staving van uw asielrelaas.

U zegt al uw documenten verloren te zijn op zee tijdens uw reis naar Europa (CGVS I, p. 15). Gevraagd waarom u geen enkele foto hebt van uw verblijf in Egypte antwoordt u dat u foto's hebt op uw facebook maar dat u uw paswoord vergeten ben en er dus niet aan kan (CGVS II, p. 15). Het is weinig overtuigend dat u 25 jaar als erkend vluchteling in Egypte zou gewoond hebben en daar geen enkel bewijsstuk van kan voorleggen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk een Somalische vluchteling te zijn uit Cairo. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw recente herkomst kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België sinds uw achtste in Egypte heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst

een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen voor uw komst naar België.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 21 juni 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen en/of feitelijke herkomst uit Somalië (CGVS II, p. 21). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- "- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM);*
- art 48/4, 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980;*
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (gebrek in de motivering);*
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid;*

- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen);”

Wat betreft de toekenning van de vluchtelingenstatus, merkt verzoeker vooreerst op dat hij het moeilijk had om sommige vragen te begrijpen. De “*protection officer*” merkte tijdens het CGVS-interview eveneens op dat verzoeker veel Arabische woordenschat gebruikte. Het feit dat verzoeker Arabisch spreekt toont bovendien aan dat hij in Egypte heeft gewoond. Verzoeker wenst tevens te benadrukken dat hij Somalië ontvluchtte toen hij zeven jaar oud was, en dus te jong was om zich de omstandigheden te herinneren of te beseffen waarom hij diende te vluchten of wat zijn ouders met zijn buurvrouw hebben afgesproken. Bovendien benadrukt hij dat hij bij zijn oma woonde en weinig contact had met zijn ouders. Hij citeert hierbij uit zijn verklaringen tijdens het CGVS-interview. Verzoeker voert verder aan dat hij weinig vragen stelde aan zijn buurvrouw omdat hij zijn verleden in Somalië achter zich wou laten en zich wou concentreren op zijn toekomst in Egypte. Bovendien merkt verzoeker op dat zijn buurvrouw tot zijn achttiende zijn verblijfsvergunning in Egypte vernieuwde. Hij citeert hierbij uit zijn verklaringen tijdens het CGVS-interview en stelt dat hij hieromtrent voldoende uitleg verschaftte. Verzoeker benadrukt bovendien dat Somaliërs in Egypte niet praten over hun precieze herkomst of “*stam*”. De vraag naar feesten gevierd binnen de Somalische gemeenschap of leidersfiguren erbinnen is dan ook niet pertinent, gezien de Somalische gemeenschap in Egypte zich niet als dusdanig structureert. Verzoeker wijst er bovendien op dat hij niet veel te vertellen heeft over zijn leven in Egypte omdat hij er niet veel deed, doch hij geeft wel informatie hieromtrent. Hij verwijst hierbij naar zijn verklaringen. Betreffende de discriminatie die verzoeker in Egypte onderging, verwijst verzoeker andermaal naar zijn verklaringen tijdens het CGVS-interview en naar landeninformatie hieromtrent van Human Rights Watch, Global Detention Project en UNHCR. Verzoeker merkt tevens op dat er na vijftien jaar verblijf inderdaad in de mogelijkheid was om de Egyptische nationaliteit aan te vragen, doch dat hierbij andere voorwaarden werden gesteld waar verzoeker niet aan voldeed. Hij wijst erop dat geen informatie hieromtrent werd toegevoegd aan het administratief dossier. Verzoeker verwijst ter verschoening van zijn gebrekkige kennis over Somalië andermaal naar zijn jonge leeftijd op het moment van zijn vlucht en het feit dat hij dergelijke zaken niet besprak met andere Somalische vluchtelingen. Verzoeker voert ook aan dat het niet correct is van de commissaris-generaal om te stellen dat het eerste contact tussen verzoeker en zijn vader in 2011 samenviel met diens problemen met Al Shabaab, daar verzoeker had verklaard dat zijn vader meermaals werd aangevallen. Bovendien merkt hij op dat hij niet alle motieven van zijn asielaanvraag kon aanhalen bij aanvang van de asielprocedure.

Verzoeker vraagt vervolgens om hem het voordeel van de twijfel toe te kennen.

Daarna gaat verzoeker in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat hij in het geval van terugkeer naar zijn land van herkomst het voorwerp zal zijn van het risico op vervolging, foltering en onmenselijke en vernederende behandeling. Na een theoretische toelichting, werpt verzoeker op dat verschillende rapporten en bronnen bevestigen dat asielzoekers uit Somalië, en meer bepaald Mogadishu, beschouwd kunnen worden als afkomstig uit een “*conflict-affected area*”. Hij stelt dat een gedwongen terugkeer naar Somalië een schending zou kunnen betekenen van artikel 3 van het EVRM en dat burgers afkomstig uit Mogadishu een grote kans hebben om schendingen van mensenrechten te ondergaan.

Verzoeker wijst erop dat de aanwezigheid van Al Shabaab problematisch blijft en dat de Somalische burgers geen beroep kunnen doen op de bescherming van de autoriteiten. Het gevaar is ook aanwezig in de regio van verzoeker. Verzoeker wijst in dit verband naar rapporten van Amnesty International van 15 mei 2013 en 18 november 2014, naar de Africa briefing n° 99, het artikel “*Despite gains against Al-Shabaab, setting up peacekeeping mission in Somalia still ‘high-risk undertaking’, top peacekeeping official tells security council*”, een rapport van 13 april 2016 te raadplegen op www.refworld.org en een lijst met terroristische aanvallen gepleegd door Al Shabaab in 2015. Verzoeker besluit uit de door hem aangehaalde informatie dat Mogadishu kan worden beschouwd als “*conflict-affected area*” in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, enerzijds door de algemene gewelddadige en slechte veiligheidssituatie en anderzijds door de aanwezigheid en de frequente aanvallen van de gewapende groepering Al Shabaab.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat niet kan worden betwist dat verzoeker gedurende lange tijd in Egypte heeft verbleven. Verzoeker legt immers vrij gedetailleerde en overtuigende verklaringen af over Egypte en beheerst de Arabische taal. Dit gegeven, samen genomen met zijn jonge leeftijd waarop hij Somalië heeft verlaten, kan tevens zijn beperkte kennis over Somalië verklaren. Het geheel van zijn verklaringen, waarmee verzoeker afdoende concrete informatie verschaft die niet ingestudeerd lijkt, volstaat om verzoeker in de huidige stand van onderzoek minstens het voordeel van de twijfel te gunnen met betrekking tot zijn langdurige verblijf in Egypte. Dit betreft een relevant element in het kader van het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming. De bestreden beslissing motiveert in zijn conclusie dan ook ten onrechte dat *“er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat [verzoeker] voor [zijn] komst naar België sinds zijn achtste in Egypte heeft verbleven”* en *“er evenmin geloof [kan] worden gehecht aan de feiten die zich volgens [zijn] verklaringen in deze regio hebben voorgedaan”*, zodat hij een nood aan internationale bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt. Na lezing van de bestreden beslissing blijkt dat dit element verkeerd werd beoordeeld en onvoldoende werd onderzocht. De Raad acht bijgevolg een nieuw gehoor nodig om de nog bestaande twijfels en onduidelijkheden omtrent verzoekers vluchtmotieven uit te klaren en een verdere beoordeling van de terugkeer naar Somalië, zijn land van herkomst, te maken.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 augustus 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP